

[Kaj Hansen.]

der overhovedet. For det første: der bliver ikke én eneste lejlighed mere i dette land, fordi der sker en opdeling. For det andet: det giver ikke billigere lejligheder, men det giver dyrere lejligheder. For det tredje: der sker det, at de, der har penge til at købe sig frem, favoriseres og lettere kan skaffe sig en lejlighed end dem, der ikke har råd. Der er altså overhovedet ikke noget socialt formål i nogen som helst henseende med opdeling af lejligheder.

Vi er imod ejerlejligheder i det hele taget, og jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om, hvad resultatet er blevet. Det er jo ikke mindst i København, der er sket opdeling i ejerlejligheder. Fra den 14. almindelige vurdering til den 15. almindelige vurdering er der i København opdelt 20.793 lejligheder. Resultatet er i virkeligheden blevet, at man har forstærket inflationen på boligområdet. Hvis man ser på, hvad der er sket med priserne på ejerlejligheder i København fra 14. almindelige vurdering til 15. almindelige vurdering, så kan man se, at de er steget i gennemsnit fra 36.000 kr. til 54.100 kr. Det er en stigning på 50 pct., der dér er foregået på ejerlejligheder. Hvis vi ser på parcelhusområdet i København, så er stigningen dér kun 30 pct. Nu kan man ikke engang sammenligne parcelhusområdet med ejerlejligheder; i virkeligheden skulle man sammenligne med andre lejligheder i ejendomme, og her er der en ganske forsvindende stigning i forhold til den vældige stigning, som er sket med hensyn til ejerlejligheder. Man taler så meget om inflationen her i dette ting, og det er berettiget. Ja men så må man da også være klar over, at ejerlejligheder i allerhøjeste grad er med til at forstærke inflationen i dette land. Der sker i virkeligheden ikke andet, end at der er nogle spekulanter, der tjener nogle penge, og der er nogle, som har råd til at købe en lejlighed, der kan holde andre ude, som ikke er i stand til det.

Jeg må også lige i denne debat henlede boligministerens opmærksomhed på, at boligudvalget har fået en henvendelse fra Lejernes Landsorganisation, og i den står der:

„Vi kan imidlertid dokumentere, at der foregår en omgåelse af ejerlejlighedsloven. Ejendommene opdeles og sælges i anparter. Liebhavere erhverver en andel af den samlede ejendom, svarende til en lejlighed. I

konsekvens af ejerlejlighedslovens principper går vi ud fra, at regering og folketing vil sætte stop for denne spekulation.“

Jeg tror, det mest effektive stop, man overhovedet kan sætte for spekulation i ejerlejligheder simpelt hen er at gennemføre en lov, som forbyder en fortsat opdeling i ejerlejligheder. På den måde bekæmper man også inflationen i dette land, og på den måde medvirker man også til, at de mennesker, der ønsker en lejlighed, bliver ligestillet, hvad enten de har råd til at betale eller de ikke har det.

Vi kan under ingen omstændigheder medvirke til disse forslags gennemførelse.

Mølgaard (DR):

Hvis ikke misundelse var så kedelig en egenskab, som man gennemgående bliver advaret imod i barndommen af sine forældre, kunne jeg godt forfalde til en vis portion misundelse i forhold til tidligere ordførere, der har et så bestemt, afklaret forhold til spørgsmålet, om de er for eller imod ejerlejligheder som sådan.

Der er ikke nogen stor tilbøjelighed her i tinget til at overlade det til folk selv at finde ud af, hvordan de vil leve deres liv, og selv finde ud af, under hvilken form de vil bo, om de vil bo i parcelhus, bo i ejerlejlighed eller bo i lejet lejlighed, eventuelt bo i telt, under hvilken form de i det hele taget vil indrette sig, uden at man i hvert fald på en eller anden måde vil gribe ind, sådan at man begunstiger visse former, respektive indfører restriktioner for andre former.

De forslag, der her er lagt frem til forhandling, kan vel ikke betragtes isoleret fra hele boligproblematikken i øvrigt, men lad mig dog knytte en bemærkning til dem af mere generel karakter — sådan som jeg har forstået at man skal det her ved førstebehandling — at vi er positivt indstillet over for at sikre folk mulighed for at leve deres liv, som de gerne vil det, herunder også at bo, som de gerne vil det.

Derfor er vi også positivt indstillet over for, at de skal have lov til at eje egen lejlighed, hvis de har lyst til det. Vi er positivt indstillet over for tanken om, at der også må eksistere selskabsformer herhjemme, der har lov at betegne sig som almennyttigt byggeri eller almennyttige boligselskaber. Hvis disse selskaber kommer i en økonomisk